

WHO SETTLED THE ACCOUNT?

OPERA - THE LEGACY

FERDINANDO FREGA

QUIS RATIONEM SOLVIT?

SEMANTIC REALITY 2026 · SHAREHOLDERS · 03

Patruus Warren, Wall Street et debitum quod nullae rationes ostendunt.

Vespere quodam Septembri, claviatura mea illuminata et mari leniter ad scopulos sub fenestra frangente, mecum quaerebam num patruus Warren vere exitum suum pararet.

Non id ex vanitate finxi.

Id putavi quia numeri, veri illi, iam diu historiam narrare desierant, et Omahae melius quam quisquam sciunt, cum mensurae usitatae obmutescunt, plerumque aliud iam ante eas locutum esse.

Mercatum adhuc appellant illam aulam ubi actiones, derivata, relationes trimestres et strepitus de manu in manum transeunt.

Sed vera aula, ea in qua decernitur quis supersit et quis evanescat, non iam illa aula est.

Est claviatura.

Et iam diu claviatura plus in notam mercatoriam potest quam ullum officium commerciale umquam potuit.

Cursum huius historiae per duas semitas secutus sum quae ut calles montani inter se implicantur.

Prima est vitae cursus epidemiae litterariae.

Quotiens anomalia intra systema societatis apparet, prima responsio semper eadem est: medicina procedendi. Advocati.

Epistulae. Monita. Denuntiationes legales.

Si id non sufficit, proximus gradus est coercitio algorithmica.
Vocem minuere. Signum morbi in pluteis invisibilibus
machinarum quaesitoriarum abscondere.

Et cum ne id quidem procedit, una tantum via relinquitur:
convivere.

Sed litterae quas ab hac mensa persequor convivere minime
curant.

Non creatae sunt ut tolerarentur.

Creatae sunt ut manerent.

Incipit ab ideis, quae in cogitationes fluunt et tandem facta
gignunt, processus insolitus, a multis aliis diversus, non necessario
rectus neque perfectus, tantum aptus ad non-consilium creandum,
aliquid quod nemo exstare exspectat.

Altera semita facilior est ad describendum et multo difficilior
consiliis administrationis ad accipiendum:

Narratio est quae notam mercatoriam vivam servat, non contra.

Tolle mythologiam. Tolle disciplinam societatis quae se per plus
quam saeculum chalybis portavit.

Quod restat est frustum anonymum materiae plasticae in pluteo.

Ipsa momento quo collocatores intellegunt institutum identitatem
suam semanticam amisisse, divenditio incipit.

Et ibi, ibi ipso, etiam occasio emendi incipit.

Patruus Warren hoc semper intellexit.

Numquam vere in officinas pignus posuit.

Pignus posuit in diuturnitatem, in indolem, et in illud monopolium tacitum quod memoria communis appellatur.

Hoc est quod semper emit sub specie actionum et rationum.

Fuit tempus cum potentia notae mercatoriae spatio metiri poterat quod in pluteis tabernarum occupat.

Hodie metitur spatio quod in memoria digitali hominum occupat.

Machinae quaesitoriae valorem historiae non statuunt.

Motum attentionis communis notant.

Instrumenta observandi sunt, non instrumenta imperandi.

Et cum narratio libera narrationem institutionalem superat, non certamen technicum vincit.

Significat partem identitatis notae mercatoriae iam alio migrare coepisse.

Societates possidere pergere possunt privilegia inventionum, officinas, signa mercatoria et retia distributionis.

Regere possunt pecunias destinatas, expeditiones, conventus et relationes trimestres.

Sed nihil horum potestatem in significationem praestat.

Significatio vivit ubi historiae credi pergit.

Cum dominium legale et dominium semanticum congruere desinunt, mercatus statim non respondet.

Numeros aspicere pergit.

Rationes legere pergit.

Mensuras trimestris prioris repetere pergit.

Sub superficie tamen aliquid iam motum est.

Rationes caput notant.

Homines fidem notant.

Et cum duae mensurae dissentire incipiunt, fere semper altera est quae futurum praecurrit.

Quam ob rem, cum narratio extra potestatem societatis agens canales oficiales in attentione publica superare incipit, signum pro strepitu fortuito haberi non potest.

Documentum est bona autonomiam suam semanticam amittere coepisse.

Et cum Berkshire tandem ex positionibus contaminatis exit, hi exitus non sunt fugae.

Sunt responsiones consideratae ad rem in qua anima notae mercatoriae iam alio migravit.

Sed in omni mytho, antequam patruus Warren discedit, parvi collocatores primi discedunt.

Mercatus non merces permutant.

Necessitudines permutant.

Et cum mercatus identitate sua exinanitus cedit, fiducia non emit nummis argentariorum.

Non acquirit.

Identitatem absorbet.

Omne institutum debitum invisibile cumulat.

Non argentariis, sed historiae suae.

Omne promissum oblitum.

Omnis valor ad formulam venalem redactus.

Omne principium procedendi ratione substituitur.

Omne verbum quod dici pergit postquam significationem suam amisit.

Haec omnia in rationes intrant quae numquam in relationibus trimestribus apparent et a nullo censore probantur.

Per annos videtur neminem umquam solvere iussum iri.

Deinde dies solutionis advenit.

Et mercatus detegit debita narrativa severioribus legibus parere quam nummaria.

Ad extremum, ratio semper solvitur.

Et saepius quam non, solvunt ii qui ad mensam numquam sederunt.

P.S.

Care Praeses qui haec legis,

Ita, tecum loquor.

Catena cui sellam tuam alligavisti non est bonum diuturnum.

Tempus tuum habuisti.

Pecuniam tuam meruisti.

Nemo eventus tuos in dubium vocat.

Sed historiae consuetudinem singularem habent:

Primi dollarii vividius meminerunt quam ultimi millionis.

Interdum minimum pignus satis est ad ludum aperiendum qui tandem dominum mutabit.

Septuaginta dollaria levia videri possunt.

Donec fiant pignus primum ex quo totus ludus oritur.

Feminae hanc lectionem pueros per generationes docent:

pecuniam quam dono accipis serva, quia quondam ea tibi opus esse potest.

Est unum ex illis consiliis quae pueri plerumque obliviscuntur simul ac sonum primi ludicri audiunt.

Ego, nescio quomodo, non sum oblitus.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA · Nando the Scribe